

Kitajci dozorel in bo nova vlada prisiljena, da zbere vse sile za izgradnjo novega reda in za ustvaritev trajnega miru na Daljnem vzhodu.

Iz življenja novega japonskega ministrskega predsednika. Novi japonski ministrski predsednik baron Hiranuma je star 73 let in je po poklicu pravnik. Že leta 1907

je bil pomočnik pravosodnega ministra, leta 1923 je postal sam minister za pravosodje. Leta 1926 je bil po daljšem umiku iz političnega življenja pozvan v tajni državni svet kot podpredsednik, pred tremi leti je postal predsednik tega sveta. Hiranuma se veseli med Japonci slovesa zelo sposobnega državnika.

Novice iz španske državljanske vojne

Prodirajoče in obrambno napadanje nacionalistov

V dveh številkah smo že pisali o veliki ofenzivi generala Franca, katero je naperil proti rdeči pokrajini Katalonija, iz katere se zalaga preostanek komunistične vojske s prehrano ter z različnimi vojnimi potrebščinami, katere dovažajo v katalonsko prestolico in pristanišče Barcelono sovjetske, francoske, iriške ter ameriške ladje. General Franco je v dosego cilja že prekorajčil reko Ebro, katere je radi topečega se snega narasla za 5 m, pri mestu Asco. Te nacionalne čete napadajo rdeče postojanke v gorovju Lena in bodo zasedle važno obmorsko mesto Tarragona, od katerega so bile 3. januarja oddaljene komaj 40 km. S prodorom do Tarragone bodo od-

rezane rdeče katalonske čete, katere so v najnevarnejšem položaju trikotja Tarragona—Tortosa—Mora de Ebro.

Dne 2. januarja deset dni trajajoča in za nacionaliste zmagovita katalonska bitka je prinesla Francu 16.200 ujetnikov in zasedbo 50 vasi v pokrajinah Lerida in Tarragona.

Da bi pa bil general Franco pri srditih napadih na Katalonijo osiguran pred nenadnimi presenečenji rdeče armade, ki je zbrana krog Valencije in Madrida, je začel z napadi na tem področju pri mestu Sagunt. Ti boji imajo očitno le namen vezati rdeče čete generala Miaje, da bi ne začel s kako nenadno ofenzivo in razbremenil rdečo katalonsko armado, katere je v obupni stiski.

Rdeče skladišče za strelivo zletelo v zrak

Kako razpoloženje vlada v glavni rdeči postojanki v Madridu, je jasen dokaz strahovita eksplozija, katero je doživel Madrid za novo leto. Vrhovno vodstvo rdečih je nakopičilo v bivši španski prestolici v Madridu velike množine streliva. To municijsko skladišče je zletelo v noči na novega leta radi v neposredni bližini izbruhlega požara v zrak. Eksplozija je bila tako strahovita, da je porušil zračni pritisk v okolici 100 m vse hiše tako, da ni o njih nobene sledi več. Poškodovano je vse središče Madrida in smrtnih žrtev je nad tisoč. Podrobnosti o eksploziji čuvajo rdeče oblasti v največji tajnosti. Na dnevnem redu so seveda številne aretacije, ki bi naj dognale krivce.

Paznja Vas varuje razočaranja

Zato že pri nakupu Aspirin tablet pazite na »Bayer«-jev križ, kajti brez tega znaka ni Aspirina.

ASPIRIN

TABLETE

Oglas reg. pod 5. brojem 32608 od 8. XI. 1938.

Jud zapletel Anglijo v neprijeten položaj

Opisano katalonsko ofenzivo je general Franco že dalje časa pripravljaval. Načrti za odločilni napad so bili celo izdani rdečemu vrhovnemu poveljstvu. Glavno vlogo pri tem izdajalskem poslu je igral jud Ernest Golding, ki vrši službo angleškega podkonzula v Francovem San Sebastianu na severnem Španskem. Juda so nacionalisti prijeli, ko je hotel iztihnati Francove napadalne načrte v Francijo in od tam bi bili priromali v roke španskemu rdečemu vodstvu. Goldinga so po prvi aretaciji na pritisk Anglije izpustili kot nedolžnega, a je bil zadnje dni ponovno aretiran. Med judu zaplenjenimi dokumenti so našli na pismo, s katerim so dobili rdeči špijoni ukaz, naj si prizadevajo preko Goldinga priti v zvezo z rdečo Barcelono in naj se poslužujejo pri pisanju nevidnega črnila.

NAŠA PESEM

Kmečkim družinam najboljši dar,
naših svetinj zvesti čuvar,
prave politike močen krmar,
krščanske prosvete svetel žar,
v »Kmečkem delu« gospodar,
naših krajev zgodovinar,
boljše bodočnosti oratar —
in Tebi naj se toži mar
za 32 din majhen denar
za ta veliki vsaktedenski dar
»Slovenski gospodar«? —
Nikdar!

Zato naroči ga, čitaj ga, priporočaj ga!

»Slovenski gospodar«,
Maribor, Koroška cesta 5.

Pisalni stroj v letalu
piše na brezžično nare-
kovanje

Amer. letalske družbe na vso moč tekmujejo med seboj, katere bo svojim gostom nudila kaj bolj modernega udobja med vožnjo. Najnovejša pridobitev na tem polju pa je vsakekor letalo, ki ima s seboj pisalni stroj, ki sam posluša brezžično od drugod oddana poročila ter jih takoj sproti sam tipka. Novice, ki brezžično prihajajo v letalo z zemlje, so takoj natipkane na koščku papirja. Ljudem, ki se vozijo v letalu, posledje ne bo več treba poslušati brezžičnih novic, marveč bodo kar sproti brali kose papirja, ki bodo leteli iz stroja z natipkanimi novicami. Stroj je tako uren, da napiše 60 besed v eni minuti.

V mrežah greha

2.

Štefan se je tako podal proti mestu, kakor da bi imel pred seboj kak določen cilj. Toda jedva je prišel do konca ulice, je začel hoditi počasneje. Vprašal se je, kam prav za prav namerava. Od doma je šel z nekim podzavestnim čutom, da mu bo sreča mila in bo našel svojo plavalaso lepoto. Na pot se je bil podal z neko samozavestjo, ki ne pozna fizičnih in zemljepisnih nemožnosti. Taka samozavest je hranila srednjeveške viteze. Niti Don Kišot ni bil bolj samozavesten, ko je šel iskat svojo Dulcinejo, ko Štefan, ko je v mestu, ki je štel devetdeset tisoč prebivalcev, hotel najti deklico, ki ji ni vedel niti imena niti naslova.

Za hip se je ustavil in se še enkrat vprašal, kam gre. Pri tem je ugotovil nekaj dejstev. Predvsem to, da je nor. Drugič to, da je eno dekle v takem mestu, kakor je Pikerton, toliko, kakor ena šivanka v kopici slame.

Čez čas je zamahnil z roko in polglasno zagodel: »Nor sem, nor tja! Hoditi po ulicah je še vedno boljše kot pa doma ždeti in se dolgočasiti.«

Hipoma se mu je zazdelo, da je njegovo življenje pogrešeno. Kdo bi v mladih letih vedno doma plesnel. Mladost je za zabavo!

»Najti moram to dekle, naj stane, kar hoče!« je dejal odločno.

1 Zamislil se je. V spomin si je priklical dekletov obraz.

»Po obrazu bi sklepal, da je Poljakinja ali Litvanka,« je predel svoje misli. »Stanuje torej najbrž v delavskem okraju. A kje?«

Spomnil se je na dve središči, kjer so se zbirale vesti iz vse okolice: socialni klub in papirnico Paken-sen. Ti središči sta oskrbovali z novicami vse dele mesta. A prej sta vse prereševali po svojih neizprosnih načelih. Malo je bilo ljudi, ki bi pri reševanju ostali nepoškodovani na svojem poštenju. Čim bolj je bil kdo znan in čislán, tem bolj so udarili po njem, ker se reševalci niso ozirali na kakovost oseb in so si brez strahu zelo brusili jezike. Dasi Štefan ni zahajal niti v klub, niti v papirnico, je vendar vedel, da tam lahko izve vse, kar se sploh da izvedeti.

Najprej je šel v klub, ker je bil bliže. Na stopnišču mu je udaril v nos tobakov dim. V naslednjem trenutku je vstopil v dolgo dvorano, ki je bila opremljena s telovadnim orodjem. Na drugem koncu je stal oder, na katerem so nastopali člani igralskega odseka kluba in tuji potujoči igralci. Iz dvorane so vodila vrata v nekoliko manjši prostor, ki je služil za čitalnico in zabavišče. V tem prostoru je bila klubova knjižnica. Po sobi so bile razvrščene majhne okrogle in štiriovalne mize, obkrožene s stoli. Člani so tu lahko kvartali, šahirali, čitali. Mogli so tudi dobiti kak prigrizek ter toplo in mrzlo brezalkoholno pijačo. Vse je bilo delo očeta Davisa, župnika cerkve sv. Patricija, ki je s svojo ustanovo hotel mladino

Po krščanskem svelu

Pogansko božičevanje. Članki, ki so jih o prelepih božičnih praznikih objavili nemški narodno-socialistični listi, so nudili nazorno sliko o tem, kako se ta praznik v Nemčiji sedaj »službeno« pojmuje. Sveta noč, božični praznik ni več srce in duha dvigajoči snomin na betlehemske božje Dete. Angelski slavospev »Slava Bogu na višavah in mir ljudem, ki so dobre volje«, se v tem krogu ne sliši več! Pastirji ne prihajajo več, da bi se poklonili božjemu Detetu, njegovi Materi in zaščitniku sv. Jožefu. »Službeni« Božič je stari poganski praznik sonca in njegovega rojstva. V Nemčiji so letos v noči od 23. decembra prvič praznovali rojstvo zimskega sonca s tem, da so zažigali kresove po višinah in hribih, pa tudi po poljih. Mnogo kresov je tudi gorelo po berlinskih trgih in ulicah. Do zdaj je bil v Nemčiji vpeljan že en praznik sonca, in sicer v juniju, ko stoji sonce v zenitu (v nadglavišču, ko doseže svoje najvišje stanje). Sedaj je vpeljan še en praznik, to je praznik zimskega sonca, ko se mlado sonce rodi. To so bili prazniki poganskih narodov pred Kristusom. Poganski časi, ko še krščanski praznikov ni bilo, se vračajo, da bi med ljudstvom izpodrinili proslavo najvišjih in najlepših resnic krščanske vere.

Modra božična sveča. V kakšnem duhu so letos praznovali Božič nemški narodni socialisti, dokazuje oklic, ki ga je pred prazniki objavila znana graška prijateljica Slovencev (kajpada papirnata prijateljica) »Tagesnost« in ki v njem med drugim tako vabi: »Na sveti večer bodo vsi Nemci letos prižgali modro božično svečo nemškega naroda, znamenje nemškega miru in vsenemške vzajemnosti. Ta sveča bo zanesla svetlobo v osamljene kolibice iskonskega pragozda, kjer živi nemštvo Oceanije (otočje v Velikem oceanu), prav tako, kakor v najživahnjejše ulice Pariza in Londona. Ponesla bo luč v mirne transilvan-

ske vasi (na Sedmograškem v Romuniji), v kleti južnoštajerskih vinogradov, na parobrode, ki vozijo preko ogromnih morij, v tihe in bučne doline nemškega imperija (države). Povsod, kjer so Nemci, se bodo o Božiču zbrali okoli modre božične sveče nemškega naroda ter prepevali nemške pesmi. Vsi Nemci si bodo v duhu stisnili roke: Nemci v domovini in Nemci v daljnih deželah, in vsi bodo polni veselja, da je nemški narod postal zopet zedinjen, velik in močan. Kako bodo srca Nemcev mirna, ko jim bodo na božični dan vse želje pohitele do gorske vile, ki stoji na Obersalzbergu (kjer prebiva Adolf Hitler)! Modra božična sveča bo spomnila Nemce veselja radi zedinjenja tolikšnih Nemcev z materino zemljo, obenem pa bo znamenje, ki bo spominjalo, da se še mora toliko število Nemcev izven mej nemškega imperija boriti za zedinjenje z velikim, nepremagljivim nemškim imperijem. Modro svečo bo v Ostmarki delil Schulverein Südmark, in

ta sveča bo prižgana na mejah Nemčije, njen plamen pa bo opozarjal, kako mnogo Nemcev še živi izven mej.«

Komunisti o narodno-socialistični borbi zoper cerkev. Kakor poročajo boljševiški brezbožniški listi, namerava Zveza borbenih brezbožnikov v Rusiji izdati posebno knjižico o borbi narodnih socialistov proti krščanskim cerkvam. V tej knjižici bodo objavljeni posnetki iz govorov Hitlerja, Goeringa, Goebbelsa, Rosenberga in drugih voditeljev in na tej osnovi bo doprinešen dokaz, da je versko stanje sovjetskega državljana boljše, kot stanje vernikov v tretjem rajhu (v narodno-socialistični državi). Voditelji Zveze borbenih brezbožnikov zagovarjajo stališče, da se borba proti cerkvi v Rusiji baje vrši na zakoniti podlagi, narodno-socialistično vodstvo pa se trudi službeno zanikati v resnici zelo ostro borbo proti krščanstvu in cerkvi. Ta knjižica bo kmalu izšla v ogromni nakladi. Ta knjižica, ki jo širša javnost pričakuje z zanimanjem, ne bo za komunistične brezbožnike nobeno opravičilo, pa tudi za narodne socialiste nobeno priporočilo.

Novice

Nesreče

Voz natrl prevozniku prsni koš. Matija Kresnik, prevoznik, je peljal v Mariboru po Gledališki ulici s premogom naložen voz. Voz je na strmeh in poledenem pobočju zdrsnil ter pritisnil Kresnika s tako silo k steni, da so ga oddali v bolnišnico z natrtim prsnim košem.

Možgane si je pretresla pri sankanju. Na Tezmem pri Mariboru se je zaletela pri sankanju v drevo 11 letna posestnikova hčerka Marjeta Novak. Otrok je obležal nezavesten s pretresenimi možgani in so ga oddali reševalci v mariborsko bolnišnico.

Nož od slamozeznice presekala majerju lobanjo. Pri Sv. Marjeti ob Pesnici je zadela redka nesreča 38 letnega majerja Al-

Repino. Stal je poleg slamozeznice, katera je bila v pogonu. S stroja je naenkrat odletel slabo pritrdjen nož in je zadel majerja z vso silo v glavo, da mu je presekala lobanjo in zadal 12 cm dolgo rano. Hudo poškodovanega so prepeljali v mariborsko bolnišnico.

Podsut v gramoznici. V gramoznici, ki oskrbuje gradnjo ceste Sv. Lenart—Sv. Benedikt, je zasula in pokopala plast zemlje 18 letnega delavca Jožefa Jarca iz Zgor. Žerjavcev. Sodelavci so zasutega komaj rešili in je bil prepeljan s hudimi notranjimi poškodbami v mariborsko bolnišnico.

Smrtna nesreča železniškega delavca. Blizu postaje Cirkovce pri Pragerskem so našli smrtno ponesrečenega, v katerem so prepoznali železniškega delavca Jožefa

odtegniti kvarnim vplivom ulic, gostiln in raznih zakotnih krajev.

Štefan ni bil član kluba, toda včasih je kljub temu obiskal klubove prostore. Prihajal je zlasti na predstave. Tudi sedaj je brez obotavljanja vstopil. Sedel je k mizi blizu okna, ki je gledalo na ulico. Zrl je skozi okno, v resnici pa je prisluškoval pogovoru kvartopirceev, ki so sedeli pri sosednji mizi.

Ob drugih večerih je bila soba običajno polna mladega sveta, ki je pretresala dnevne vesti. Ta večer je bilo v sobi le nekaj kvartačev, ki so bili razmehoma zelo tihi. V sobi je vladal duh velikega petka. Štefan se je razočaran pripravljal na odhod, ko se je oglasil debeli in samozavestni Kvinlan.

»Bank! Začni, Kazimir!«

Mož, ki mu je veljal poziv, je razmišljal. Tako resno je gledal kvarte, ko da bi šlo za življenje. Džil je plečat, močan. Njegova obleka je pričala, da je spadal v višji krog kakor ostali. Na levi roki je imel prstan z velikim diamantom. Štefan ga je le mimogrede poznal. Toliko je vedel, da je bil Litvanec in je imel na drugem koncu delavskega predmestja točilnico.

»No, začni, Kazimir!« ga je pozval rdečelasi Pinky. »Česa se bojiš?«

»Kazimir misli, da imaš štiri kraljice,« se je oglasil tretji igralec in je vrgel karte na mizo. V naslednjem trenutku jih je spet pobral in rekel: »No, začni, Kazimir!«

»Meni se zdi, da je Kazimir zaljubljen,« se je

nasmehnil Kvinlan. »Samo zaljubljeni so tako zamišljeni ko on... In, glejte, kako je načičkan! Ko kak cirkuški konj!«

Tovariši so se zasmeli.

»Da, da, zaljubljen!« se je muzal. »Oni večer sem ga videl v družbi njegove kraljice. Oba sta bila našemljena ko kaka ipralca.«

Nato se je obrnil h Kazimiru in ga vprašal:

»Kazimir, povej no, kdo je bila tista krasotica?«

Kazimir ga je pogledal zaničljivo.

»Rad bi vedel, kajne? Le pridi k nama, ko naju boš spet videl. Vpričo nje te bom pobil na tla. Videl boš, da te bom!«

Debelo je pljunil v pljuvalnik, ki je bil precej oddaljen. Nato si je samozavestno popravil belo kravato.

Družba se je zasmejala. Še preden se je smeh poleg, je Pinky odvrnil:

»Ne, hvala! Nisem radoveden nanjo, četudi bi bila tako lepa, da bi s svojo lepoto kamenje omehčala ali leve začarala.«

»Prav imaš!« mu je pritrdil tovariš. »Pusti Kazimira in njegovo kraljico! Sicer pa tisto dekle ni njegovo. On je le podnajemnik njene matere in tako stanujeta v isti hiši.«

Kazimir je jezno vrgel kvarte na mizo. Tovariši se niso zmenili za njegovo jezo. Pinky je hudomušno dejal:

»Lepo, lepo! Le to bi rad vedel, kaj počne gospo-

Dva tisoč nevest iščejo

Japonci močno delajo na to, da bi se v Mandžurijo naselilo čim več Japoncev. V ta namen so ustanovili posebno mandžursko naseljevalno družbo, ki bo te dni poslala z Japonskega zopet nad 2000 novih japonskih kolonistov. Ker pa je premalo, da bi se v Mandžurijo selili le moški Japonci, je ta družba sedaj v tokijskih listih priobčila oglas na celi strani. V tem oglasu družba vabi mlade Japonke, da se oglasijo, katera bi hotela vzeti za moža mandžurskega naseljenca ter ga spremljati tjakaj. V oglasu je rečeno, da pride na ta način do moža nad 2000 mladih japonskih deklic.

Mož, ki kaže zdravi

V Port Elizabeth, kjer goje kaže južne Ameri-

STE SHRANILI ZAVAROVALNI PRAVILNIK?

Po tem pravilniku zavarujemo stanovanjsko hišo, kamor prihaja »Slovenski gospodar«, samo tistemu, ki plača najpozneje v teku meseca januarja za celo leto 1939. Ne pozabite na to in nakažite naročnino čim prej! Celoletna naročnina znaša 32 din.

Medveda iz Cirkovc. Na Silvestrovo popoldne je Medved prejel od progovne sekcije izplačilo. Po izplačilu se je podal v krčmo poleg postaje Sv. Lovrenc in pod večer je krenil domov v smeri proti Cirkovcam ter je šel najbrž kar po progi. Dohitel ga je večerni vlak, ga zagrabil in ga vlekel s seboj kakih 600 m. Našli so ga z odtrgano desno nogo, ki je ostala sredi železniškega tira, truplo je pognala lokomotiva na stran.

Smrtna nesreča mladega zidarja. S Ponikve ob juž. žel. poročajo: Dne 5. januarja se je ponesrečil Kolar Andrej, mlad zidar in posestnik v Okrogu. Popoldne je šel s sankami in kravami v bližnji gozd po bukovo vejevje. Na sani naloženo vejevje se je na krivi stezi prevrnilo nanj, ga potisnilo z obrazom v sneg, v katerem se je zadušil. S praznimi sanmi so pridirjale krave domov. Ko so domači prihiteli na kraj nesreče in voznika oprostili težkega bremena, je bil že mrtev. Velika žalost vlada v rajnikovi hiši. Bil je dober delavec in skrben gospodar. Lani si je postavil novo hišico. Zapušča vdovo in dva otročiča. Naj počiva v miru!

Zaradi plazu prekinjen promet na cesti Kamnik—Gornji grad. V Črni dolini je zadnji dež sprožil plaz, ki je potegnil s seboj množino kamenja in prsti na banovinsko cesto Kamnik—Gornji grad pri kilometru 9.2. Cesta se je pogreznila v dolžini 30 m v globino 6 m in je za dalje časa vsak promet nemogoč. Na tem mestu je naš edini rudnik kaolina izvrtal več prečnih in podolžnih rovov, ki so bili najbrž

slabo izdelani in je radi tega omenjeni plaz podoben zemeljskemu usadu ter znaša njegova širina na dnu 150 m. V dolino se je popeljalo 50.000 kubičnih metrov zemlje in bodo znašali stroški za zopetno vzpostavitev prometa 50.000 din. Za zasnepanje pogreznjenega dela ceste bodo porabili 1.000 kubičnih metrov materiala. Novi plaz je oddaljen 1 km od kraja, kjer se je uga' pred osmimi leti zadnji plaz na cesti skozi dolino Črne. Takrat se je sprožil plaz z lšine in je zasul cesto in potok v dolžini 50 m. Veliki so bili stroški, da so preložili cesto, izkopal za potok novo strugo ter odstranili ogromne količine zemlje.

Huda nesreča rudarja. V rudniku v Hrastniku je podsulo 19 letnega rudarja Rudolfa Zupana s Prapretnega pri Hrastniku in mu je zmečkalo levo nogo pod kolonom. Zupan je dobil tudi še hujše poškodbe na glavi ter rokah. Prepeljali so ga v celjsko bolnišnico.

Smrtna žrtev sunka tovornega avtomobila. V Cerkljah ob Krki je sunil neznan tovorni avto pri prehodu čez državno cesto Franca Račiča, krojaškega pomočnika iz Dolnje Pirošice. Silovit sunek je prebil Račiču lobanjo. Prepeljali so ga v obupnem stanju v bolnišnico v Brežice, kjer je podlegel prehudi poškodbi, ne da bi se bil zavedel.

Smrtna nesreča očeta štirih nepreskrbljenih otrok. V sredo, 4. januarja, se je na parni žagi v Markovcu pri Starem trgu pri Rakeku zgodila smrtna nesreča, katere žrtev je postal delavec Jožef Mlakar iz Viševka. Ob treh popoldne je šel mazat tečaj polnojarmenika, katerega je prej ustavil. Ko je bil ravno z roko med kolesjem, se je začel iz doslej še neznanega vzroka polnojarmenik vrteti. Nesrečnega delavca je prišlo ter ga stisnilo med ogrodje. Zlomilo mu je desno roko, strlo ramo in glavo, da so mu izstopili možgani. Bil je pri priči mrtev. Zapušča ženo in štiri nepreskrbljene otroke.

Razne požarne nesreče. V Hotinji vasi v župniji Slivnica pri Mariboru je zgorela 10.000 din vredna domačija delavca Martina Vigeca. Ogenj je nastal najbrž radi slabega dimnika. — Posestnik in banovinski cestar Alojzij Lampret iz Stoperc pri Rogatcu je odšel najemat mesarja, da bi mu prišel zaklat svinjo. Med tem pa je žena doma precej močno zakurila v peč, da bi segrela večjo količino vode. Ko je pozneje napajala v hlevu živino, je ob povratu čula prasket in kar naenkrat je iz dimnika švignil ogenj, ki se je razširil po vsem poslopju. Na pomoč so prihiteli sosede, ki pa so rešili le nekaj malenkosti. Ko se je gospodar vrnil, je našel svojo domačijo uničeno. Zgorelo je vse do tal. Škoda znaša okrog 30.000 din, zavarovalnina pa 19.000 din. — Janezu Rusu, posestniku v Hermancih pri Ivanjkovcih, je vpepelil požar domačijo. Gasilci so oteli sosednja poslopja. — Dne 3. januarja je v Makolah pri Poljčanah izbruhnil ogenj pri Žunkovič Lenartu. Vse je bilo takoj na nogah. Tudi gasilci z načelnikom so bili na mah s svojo novo motorko na licu mesta, toda motorka ni nič koristila, ker so radi mraza cevi zamrz-

ke, živi star zamorec, ki je sedaj začel pisati knjigo, kako je treba zdraviti kače. Mož že mnogo let ne dela drugega, kakor da na tej kačji farmi zdravi obolele kače. Pravijo, da jih uspešno zdravi. Razumljivo, če pomislimo, da ima ta kačja farma od kač svoj dobiček.

Zvonik miru na Mont Blancu

Na vrhu najvišje gore v Evropi, na Mont Blancu, nameravajo postaviti »zvonik za mir«. Iz tega zvonika naj bi vsak večer donelo uglaseno zvenenje proti nebu. Zvonik naj bi postavili blizu orjaškega Krstusovega kipa, ki so ga pred dvema letoma postavili v vasi Les Ouches med Chamoniom in Sv. Gervaisom. V postavku tega Krstusovega kipa, ki je upo-

dična med tem, ko njen Kazimir sedi v svoji točilnici. Gotovo se dolgočasi?

Kazimir je grizel konec cigare, ki si jo je bil malo prej prižgal. Ko je rdečelasec videl, da se jezi, je nadaljeval:

»Kaj neki dela sedaj, ko gospod Kazimir tako elegantno napravljen sedi tukaj? Stavim, da jo je bil Kazimir povabil, naj bi šla z njim v mesto, a milostljiva mu je figo pokazala. To je vzrok Kazimirove raztresenosti. Muči ga vprašanje, kje in s kom hodi njegova izvoljenka. Tako se pač godi zaljublencem! Nazadnje se še tega bojijo, da jim kdo odvede kraljičino njihovega srca...«

Vsi so se smejali, samo Kazimir ne. Njegova nejevolja je pričala o tem, da je Pinky pravo zadel. Na pol se je dvignil in iztegnil roke proti rdečelascu. Tako divje je gledal, kakor da bi hotel raztrgati čvekača. Preden se ga je dotaknil, se je oglašil Kvinlan, ki ga je že atletska zunanost usposabljala za posredovalca:

»Molči, Pinky!«

Nato se je obrnil h Kazimiru.

»Kazimir, ne razburjaj se! Saj je vse vkup samo šala. Vzemi kvarte in igray!«

Kazimir se je premagal. S tresočimi rokami je pobral z mize kvarte in je začel igrati.

Štefan je uvidel, da tu ne bo doznal tega, radi česar je prišel. Vstal je in se podal proti papirnici Pakensen.

Gospa Pakensen je že desetletja oskrbovala de-

lavski okraj Pikertona s papirjem, časopisi, knjigami, raznimi pisarniškimi in šolskimi potrebščinami. Poleg tega je tudi prodajala sladkorčke, tobak, cigarete in cigare. Trgovina je bila precej stisnjena. Za njo je bil še en prostor, ki ga je trgovka porabljala za stanovanje: soba in kuhinja. Običajno je ždela v tem prostoru. V trgovino je stopila, ko se je oglašil zvo-nec, ki je visel nad vrati.

Kupce je hladno sprejemala. Če je imela stvar, ki jo je kdo hotel kupiti, jo je resno položila predenj na pult, če pa zahtevane stvari ni zmogla, je to tako ravnodušno povedala, da se je kupcu zdelo, da ji je kar prav, da mu ne more postreči.

Tujec bi sodil, da je gospa Pakensen zelo neprijazna ženska. A ni bilo tako. O tem sta se tudi Štefan in mati prepričala, ko sta nekoč bila v veliki stiski. Morda je zato kazala neprijazno lice, da bi se s tem zavarovala pred radovednostjo in neusmiljenostjo ljudi.

Štefan je ob vstopu sodil, da je v ugodnem času prišel, ker se je gospa Pakensen ravno pogovarjala z babico Julijo Dugan. Če kdo, potem je to staro ženšče bilo poučeno o mestnih dogodivščinah. Saj v predmestju ne sreča kmalu človeka, ki mu ne bi bila ona pomagala priti na svet, ker je malo takih delavskih družin, ki bi mogle klicati ob rojstvu otroka zdravnika. Klicanje zdravnika so si mogli privoščiti samo premožnejši, a takih je bilo v predmestju malo.

Ob Štefanovem vstopu je ravno babica govorila.

NE POZABITE PLAČATI NAROČNINE ZA CELO LETO!

Najbolje za Vas in za nas, če imate vso naročnino 32 din plačano enkrat za vselej. Imate Vi manj stroškov in tudi mi, pa redno potem dobivate list. Lista zastoj ne moremo pošiljati. Naš tednik je med vsemi slovenskimi tedniki najcenejši! Samo naš list ima tudi posebno strokovno prilogo. Zato naj ima list vsaka hiša!

nile in popokale, tako da so bile nerabne. Nevarnosti, da bi se ogenj razširil na sosednja poslopja, ni bilo, ker so bile strehe pokrite z belo odejo. Poslopje pa, kjer je ogenj izbruhnil, je do tal pogorelo. Pogorelec je siromak, ker zavarovalnina ne krije škode.

Razne novice

V zadnjem hipu preprečena velika nesreča. Pri Brezovškovih v Dolnem Logatcu bi bila skoraj zgorela domačija. V tretji razred ljudske šole zahajajoče dekletce je ostalo samo doma in je prižgalo svečke na božičnem drevesčku. Goreče lučke se je podala mala občudovat na peč, kjer pa je radi toplote kmalu zaspala. Dogorevale so svečke so vžgale drevesce, ki je popolnoma zgorelo. Zgorele so še jaslince ter prt pod njimi. Ko je pričela goreti že miza, se je vrnil starejši sin, ki je otel vso domačijo vpepeljenja in je rešil spečo sestro grozne smrti.

Zadružni tečaj v Ptuj. V prvi polovici marca bo v Ptuj tridnevni kmečki zadružni tečaj, ki ga priredi Okrajni kmetijski odbor s pomočjo kr. banske uprave in Zadružne zveze. Tečaj je velikega pomena za razmah kmečkega zadružništva. Priporoča se, da občine in drugi krajevni činitelji že sedaj izbirajo za zadružništvo vnete kmečke ljudi, ki imajo veselje za delo med ljudstvom, da se bodo udeležili tečaja. Tečaj bo razglašen koncem februarja.

Njen jezik se je tako naglo obračal, kakor človek pri njeni starosti ne bi pričakoval. Gospa Pakensen jo je mirno in na videz brezbrizno poslušala.

»Če mlado dekle samo hodi s tremi, štirimi različnimi moškimi,« je besedila babica, »ste lahko prepričani, da tam ni vse v redu.«

»Oh, strašen svet!« je vzdihnila trgovka in je med tem segla po denarju, ki ji ga je Štefan dal za neki časopis.

Štefan je obstal pri vratih in se na videz potopil v čitanje časopisa, ki ga je bil kupil.

»Strašen!« se je razburila babica. »To niti ni pravi izraz. Če bi vi tako dolgo vršili moj posel ko jaz, bi bili videli in slišali stvari, ki bi se vam od njih lasje ježili. Svet bo zadela velika nesreča in če boste živeli do tedaj, se spomnite, da sem jo napovedala.«

»In kaj mislite, kaj je temu vzrok?« je vprašala trgovka. »Ali se vam ne zdi, da vse to izvira od tod, ker so pustili k nam toliko Poljakov in Litvancev, ki poštenim ljudem odjedajo kruh, sami pa pijančujejo in se pretepajo?«

»Ne mešajte Poljakov in Litvancev. Poljaki so čisto drugačni ljudje. Če se ti napijejo, gredo domov in ležejo k počitku. Oni so zvesti svoji veri, ob nedeljah hodijo k maši...«

»To tudi Litvanci storijo, ali ne?«

»Že, a oni so vključ temu popolnoma drugačni. Poljaki so taki ko mi. Kaj mislite, kaj stori poljska mati, ki čuti, da se bliža njena ura? Po mene pošlje.

Občni zbor podružnice Slov. čebelarstva društva za Maribor in okolice bo v nedeljo, 15. januarja, ob 9.30 v zeleni sobi hotela »Mariborski dvor« v Mariboru, Kralja Petra trg (Pokojniški zavod).

Nov koledar za leto 1939. Predstojništvo svetišča na Ptujski gori je izdalo za leto 1939 ličen stenski koledar s sliko Gorske Matere božje in služabnika božjega Antona Martina Slomška, ki je bil velik častilec Gorske Matere božje. Koledar bo v okras vsaki krščanski hiši. Posamezen koledar stane 2 din.

Čisto in duhteče perilo je veselje rodbine. Perite ga z »Oven« terpeninovin milom in zadovoljni boste! Poceni je, krasno pere in je domač izdelek Fockove milarne iz Kranja. 1626

Dolžnost vsake žene je, da pazi na redno stolico, ki jo doseže z naravno »Franz-Josefov« grenko vodo, ako jo jemlje vsak dan v manjši množini. Prava »Franz-Josefov« voda deluje milo, prijetno, naglo in zanesljivo. (Ogl. reg. S. br. 30.474/35.) 1138

Obžalovanja vredni slučaj

Zginila železna ročna blagajna s 35 jurji. Maribor beleži že par debelih vlomilskih tatvin, kojih žrtev so postali dobro službeči tkalski mojstri, ki so precej štedljivi in je ta lepa lastnost znana tatinskim postopajem. Dne 3. januarja popoldne je bil v Tovarniški ulici 12 v Mariboru okraden pri tekstilni tovarni Doctor in drug uslužbeni tkalski mojster Šer za 35 jurjev. Šer je hranil svoje prihranke v stanovanju v železni ročni blagajni, katero je zapiral v omarico v umivalniku. V blagajni je bilo 35.000 din gotovine in hranilna knjižica z vlogo 18.000 din. Še pred božičnimi prazniki je vzel iz blagajne 800 din, na kar jo je položil na prejšnje mesto. Dne 3. januarja popoldne je hotela Šerova žena nekaj vzeti iz omarice in je pri tej priliki opazila, da je zginila ročna blagajna. V zgornjem predalu omarice v umivalniku je bila še zlata moška ura, zlati uhani in zlata zapestnica ter 1000 din gotovine. Storilec se tega ni dotaknil. Gospa je takoj obvestila o tatvini moža in policijo, ki je začela s preiskavo. Tatvina je videti zelo skrivnostna, ker nihče ni vedel, da Šer hrani doma

prihranke ter da jih ima v umivalniku. Šer, ki je bolehen, je ves prosti čas doma. Kadar pa gresta z ženo za kratek čas od doma, zavarujeta ključavnico z zavarovalnim klinom. Tatvina je bila najbrž storjena med prazniki, ko sta zakonca šla večkrat v mesto.

Ob pravem času pregnani vlomilci. Dne 5. januarja krog pol dveh ponoči so izrezali še neodkriti vlomilci odprtino v vrata evangelijskega župnišča v Trubarjevi ulici v Mariboru. Skozi luknjo so segli z roko po ključu in so odprli vrata. V pisarno so prišli na ta način, da so odstranili z vrat okvir in so se splazili v notranjost. Po pisarni so pretaknili vse predale in so odnesli 1000 din gotovine. Za tem so se lotili velike ročne blagajne, katero so odnesli na hodnik. Eden od vlomilcev je vdrl v drvarnico, iz katere je ukradel sekuro, s katero so nameravali razbiti blagajno. V zadnjem trenutku se je zbudil hišnik, katerega je predrnil ropot. Pri pojavu hišnika so pustili vlomilci ročno blagajno, v kateri je bilo 20.000 din, in so zginili v noč.

Hitro pojasnjena tatvina zlatih briljantnih dragocenosti. Zadnjič smo poročali o zagonetni tatvini zlatnine in briljantov v skupni vrednosti za 35.000 din. Velika tatvina je bila izvršena pri industrijalcu Lebeju v Slovenjgradcu. Pri omenjenem se mudi na obisku svakinja gospa Angela Margareteli, soproga italijanskega inženirja, kateri je zaposlen v Abesiniji. S seboj je prinesla tudi nekaj dragocenosti, kakor broše, zapestnice, uhane, vse okrašeno z briljanti, v vrednosti 35.000 din. Dragocenosti je imela shranjene v nogavici med perilom v zaklenjeni omari. Ko je 28. decembra za hip odšla v mesto, je bila izvršena v omaro na nepojasnen način tatvina. Tat je očnesel vse dragocenosti. Nogavico je spet skupaj zvil in položil med perilo na isto mesto ter omaro za seboj zaklenil. Na starega leta je aretirala celjska policija 18 letnega ciganskega muzikanta Aleksandra Gartner, ki je skušal vnovčiti pri celjskem zlatarju dragoceno zapestnico. O tej

A Litvanci... Za njih nisem dovolj dobra, oni hočejo babico svojega rodu. A jaz vam povem, da se njihova babica toliko razume na svoj posel ko k njederec na zdravljenje ljudi. Nekateri pa celo zdravnik kličejo. A bodite prepričani, da v Pikertonu ni zdravnika, ki bi v tej stvari več vedel ko jaz. Toda Litvancem zaman pripoveduješ. Ti trdožučniki so nedostopni. In če bi ne bilo Poljakov, res ne vem, od česa bi živela.

»Saj vendar imate mnogo naših...«

»Oh, teh je v predmestju malo. Ti so se preselili na drugo stran, v visoke, bogate palače. Za njih naše predmestje ni dovolj lepo. Rečem vam: če ne bi bilo Poljakov, bi od gladi umrli.«

»A tista, o kateri ste prej govorili, je Litvanka, kajne?« je hotela trgovka speljati pogovor nazaj na ono dekle, ki ima toliko častilcev.

»Da,« je odvrnila gospa Dugan trpko. »In še več povem. Iz najslabšega pokolenja Litvancev. Noš viha in se tako oblači, kakor da bi bila kaka kraljica. Preteklo nedeljo je imela na glavi klobuk, ki je stal najmanj pet dolarjev. Od kod toliko denarja? Niti zelo pridne delavke ne zaslužijo toliko, da bi si mogle privoščiti kako boljšo obleko.«

Gospa Pakensen se je spomnila na zapoved ljubezni. Zakašljala je in začela zagovarjati deklico:

»Nekdo je rekel, da poučuje glasbo. S tem gotovo lepo zasluži.«

(Dalje prihodnjš)

dobljen kot knez miru, je vzdana kapelica, kamor vsako leto prihaja za mirno molitvijo stotine ljudi. Župnik, ki je pokrenil misel Kristusovega kipa, je dal pobudo tudi za zvonik ter upa, da bo kmalu dovršen. Župnik poziva francosko mladino, naj v namest tega mirovnega zvonika po vsej Franciji zbira star bakren denar, ki ni več v veljavi.

Nemški letalci se učijo tujih jezikov.

»Essener Nationalzeitung« poroča, da se morajo po odredbi nemškega generalnega štaba učiti nemški vojaški letalski častniki tujih jezikov. Gre v prvi vrsti za poljščino, češčino, ruščino, šele potem za navedene vrste angleščina, francoščina, italijanščina in drugi jeziki.